

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència de l'honorable Sr. Joan Casanovas

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 6 de juliol del 1934

SUMARI

S'obre la sessió a un quart de set i quatre minuts de la vetlla, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Ordre del dia:

Precs del senyor Andreu referents al català a la Delegació d'Hisenda i el pagament d'una subvenció a la Casa de Caritat de Reus.

Prec del senyor Romeva sobre el català a l'Administració de Correus.

Discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei de Divisió Sanitària de Catalunya.

Lectura d'una esmena signada pels senyors Armendarès, Mora, Sellés, Bilbeny i Casademunt proposant substituir la denominació geogràfica dels Centres Sanitaris per la numèrica. Es acceptada l'esmena per la Comissió i aprovada per la Cambra.

Lectura d'una esmena signada pels senyors Simó i Bofarull, Andreu, Fronjosà i Ruiz i Ponseti, proposant l'addició d'alguns pobles al Centre Sanitari de Reus. El senyor Simó i Bofarull la defensa. Li contesta el senyor Canturri, per la Comissió, acceptant-la.

El senyor Lloret, com a membre de la Comissió, es lamenta de què no se li hagi donat coneixement d'aquesta esmena. Li contesta per la Comissió el senyor Canturri i rectifiquen els senyors Lloret i Canturri. El senyor President, atenent els desitjos del senyor Lloret, ajorna la discussió d'aquesta esmena. El senyor Ruiz i Ponseti justifica la signatura dels membres de la Minoria d'Unió Socialista al peu d'aquesta esmena.

La Comissió accepta i la Cambra aprova les següents esmenes: al Centre Sanitari n.º 2 dels senyors Sellés, Armendarès, Riera, Dot i Cerezo; al Centre Sanitari n.º 3, dels senyors Cerezo, Fàbrega, Bancells, Dot i Casademunt; als Centres Sanitaris n.º 13 i 16, dels senyors Sauret, Companys (J.), Riera, Mora i Espanya.

Centres Sanitaris n.º 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10. — Es aprovada llur composició, modificada d'acord amb les esmenes acceptades.

Centre Sanitari n.º 11. — Resta en suspens.

Centres Sanitaris n.º 12 i 13. — Són aprovats.

Centre Sanitari n.º 14. — Resta en suspens.

Centres Sanitaris n.º 15, 16, 17 i 18. — Són aprovats.

Se suspèn la discussió i passa a reunir-se la Comissió de Sanitat.

Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió sobre diversos articles de la segona part del Projecte de Llei Municipal de Catalunya (arts. 209 a 244).

Es dona lectura a la redacció definitiva de l'article transitori primer, tercera categoria, que no s'havia posat a discussió. Es aprova.

Discussió del Dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei eximint d'impostos la Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu.

El senyor Soler i Bru fa la presentació del Dictamen.

Es dona per acabada la discussió de totalitat i s'entra a la discussió de l'articulat.

Sense discussió s'aprova l'article únic del Dictamen, restant el Projecte de Llei pendent d'aprovació definitiva.

Votació definitiva de la Llei referent a l'organització de la Comissaria General d'Ordre Públic.

En votació ordinària i amb el quòrum reglamentari resta aprovat aquest Projecte de Llei. Lectura del Dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei referent a l'aprovació de la Carta municipal formulada per l'Ajuntament d'Ossó de Ció (Lleida).

A les set i tretze minuts se suspèn la sessió per menys d'un quart d'hora. Es reprèn a les set i dinou minuts, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Represa de la discussió del Dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei de Divisió Sanitària de Catalunya.

El senyor Canturri, per la Comissió, manifesta que l'esmena del senyor Simó i Bofarull als Centres números 11 i 14 ha estat acceptada. El senyor Lloret s'hi oposa. Li contesta el senyor Canturri per la Comissió.

Va a posar-se a votació la composició d'aquests Centres. El senyor Galés explica el vot.

Es aprova la composició d'aquests Centres amb el vot en contra dels senyors Lloret i Galés.

Resta pendent de votació definitiva aquest Projecte de Llei.

Lectura d'un Dictamen de la Comissió de Governació autoritzant la lectura a la Cambra d'una proposició de Llei dels senyors Soler i Bru, Tauler, Colldeforns, Guinart i Serra i Hüner proposant modificar els arts. 51, 60, 67, 117, 140, 144, 174, 176 i 177 de la Llei municipal de Catalunya. Passa a la Comissió.

Ordre del dia per a la sessió de dimarts.

S'aixeca la sessió a dos quarts de vuit de la vetlla.

S'obre la sessió a un quart de set i quatre minuts de la vetlla, sota la presidència de l'Honorable senyor Joan Casanovas.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

ORDRE DEL DIA

Precs i preguntes

El català a la Delegació d'Hisenda. El pagament d'una subvenció a la Casa de Caritat de Reus

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Andreu.

El Sr. ANDREU: Senyors Diputats: Es per fer una denúncia, preguntant a la Mesa que la trameti al Conseller que sigui competent per la mateixa, respecte d'una qüestió referent a l'idioma català. Se m'han fet denúncies de què a la Delegació d'Hisenda de Barcelona no s'accepten escrits redactats en català, alegant que molts funcionaris no entenen aquest idioma i àdhuc crec que ha estat maltractat algun ciutadà pel fet de què s'hagi atrevit a adreçar-se en català a algun funcionari de la Delegació d'Hisenda.

(Entra a la Cambra l'honorable senyor Conseller de Cultura.)

A més a més, tinc notícies de què àdhuc oficis que han estat tramesos per organismes oficials a la Delegació d'Hisenda redactats en català, també han estat rebutjats demanant que es tornessin a redactar en castellà.

L'article segon de l'Estatut aprovat a Madrid diu clarament que tots els ciutadans podran adreçar-se amb l'idioma que vulguin, català o castellà, a les autoritats, a les corporacions i als funcionaris de Catalunya, tant si són de la Generalitat com del Govern de la República. Per tant, totes aquestes paraules despectives d'aquests funcionaris de la Delegació d'Hisenda d'aquí contra ciutadans catalans, són improcedents i fan un mal extraordinari, perquè els catalans en mèrits de l'Estatut aprovat tenen perfecte dret a adreçar-s'hi en català i fan més mal encara per aquesta concòrdia que prediquen al Parlament de Madrid.

El Sr. PRESIDENT: La seva denúncia deu referir-se a algun funcionari, i per tant prego a la V. S. que no generalitzi.

El Sr. ANDREU: Jo faig una denúncia contra uns funcionaris de la Delegació d'Hisenda.

El Sr. PRESIDENT: Comprendrà la V. S., que la Mesa no ha fet la seva observació per un ca-

preci, sinó amb l'ànim d'ajustar les expressions al fet concret.

El Sr. ANDREU : Jo ja m'he referit a determinats funcionaris ; però així i tot he de fer la salvetat de què a la Delegació d'Hisenda em consta que hi ha funcionaris digníssims que saben fer complir la Llei, i per aquests funcionaris va tota la meva consideració i respecte. La meva denúncia, doncs, la limito contra uns funcionaris que no accepten el català i que els menyspreuen.

També desitjava fer un prec que demanaria a la Mesa volgués trametre al senyor Conseller de Finances.

Es tracta de la subvenció que cobrava l'Ajuntament de Reus per l'extingida Rifa de la Casa de Caritat amb motiu de la Rifa Nacional. Llavors s'acordà atorgar-li una subvenció, i ara a Madrid, des de fa quatre o cinc mesos, al·legant el traspàs d'aquests serveis, no paguen aquesta subvenció quan sempre l'havien pagat amb tota puntualitat.

Per indicacions que m'ha fet un dels membres de la Junta de Traspassos crec que aquest servei no ha estat encara traspassat i, per tant, jo demanaria al senyor Conseller de Finances que ens ho precisés, per tal de què aquesta indemnització que cobrava l'Ajuntament la segueixi cobrant amb tota puntualitat, ja sigui de l'Estat, ja sigui de la Generalitat.

(*Entren a la Cambra els honorables senyors Consellers de Sanitat i Assistència Social i interí de Governació i d'Economia i Agricultura.*)

El català a l'Administració de Correus

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA : Senyors Diputats : Jo he de fer avui un prec al Conseller que correspongui, que, en quant a la matèria, coincideix amb el primer dels precés que ha fet el nostre volgut company senyor Andreu.

No són solament alguns funcionaris d'Hisenda els que es neguen a acatar les disposicions de l'Estatut en referència a l'ús de l'idioma català. A l'Administració de Correus passa una cosa semblant. Els fulls per a les trameses contra reembors i les fulles de reclamació d'aquests reembors són uns impressos que tenen uns blancs per a omplir i que l'interessat té, segons l'Estatut, el dret d'omplir-los amb la llengua que li plagui, de les dues que tenen la consideració de llengües oficials. Però a l'Administració de Correus es neguen a rebre aquelles que vénen omplertes en català.

Aquest és un fenomen nou, puix anteriorment les havien acceptat omplertes en català. No sabem quin és l'origen d'aquesta resistència que ha sorgit ara darrerament, però entenc que és el Govern de Catalunya al que correspon fer les gestions precises perquè, com deia molt bé el senyor Andreu, aquests funcionaris de l'administració pública a Catalunya siguin els primers en acceptar i en acatar les disposicions del nostre Estatut i en reconèixer els drets que tenen tots els ciutadans catalans a expressar-se en llur idioma propi.

El Sr. PRESIDENT : La Mesa trametrà els precés dels senyors Andreu i Romeva als Consellers corresponents.

Discussió del Dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei de divisió sanitària de Catalunya

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula la Comissió.

El Sr. CANTURRI : En representació de la Comissió i respecte del projecte posat a deliberació, he de manifestar que aquella té acordat acceptar totes les esmenes presentades.

El Sr. PRESIDENT : Doni's compte de les esmenes.

(*El senyor Secretari, llegeix :*)

«AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de proposar a la Cambra que nomeni els Centres Sanitaris amb base numèrica pel mateix ordre del Dictamen, per tant, presentem per a la seva aprovació, les següents

ESMENES

On diu «Centre Sanitari de Barcelona» (Cinturó de), dirà : «Centre Sanitari n.º 1».

On diu «Centre Sanitari de Berga», dirà : «Centre Sanitari n.º 2».

On diu «Centre Sanitari de Figueres», dirà : «Centre Sanitari n.º 3».

On diu «Centre Sanitari de Girona», dirà : «Centre Sanitari n.º 4».

On diu «Centre Sanitari de Granollers», dirà : «Centre Sanitari n.º 5».

On diu «Centre Sanitari d'Igualada», dirà : «Centre Sanitari n.º 6».

On diu «Centre Sanitari de Lleida», dirà : «Centre Sanitari n.º 7».

On diu «Centre Sanitari de Manresa», dirà : «Centre Sanitari n.º 8».

On diu «Centre Sanitari de Mataró», dirà : «Centre Sanitari n.º 9».

On diu «Centre Sanitari d'Olot», dirà : «Centre Sanitari n.º 10».

On diu «Centre Sanitari de Reus», dirà : «Centre Sanitari n.º 11».

On diu «Centre Sanitari de La Seu d'Urgell», dirà : «Centre Sanitari n.º 12».

On diu «Centre Sanitari de Solsona», dirà : «Centre Sanitari n.º 13».

On diu «Centre Sanitari de Tarragona», dirà : «Centre Sanitari n.º 14».

On diu «Centre Sanitari de Tortosa», dirà : «Centre Sanitari n.º 15».

On diu «Centre Sanitari de Tremp», dirà : «Centre Sanitari n.º 16».

On diu «Centre Sanitari de Vic», dirà : «Centre Sanitari n.º 17».

On diu «Centre Sanitari de Vilafranca», dirà : «Centre Sanitari n.º 18».

Palau del Parlament, 6 de juliol del 1934. —

Armendares, Mora, Sellés, Bilbeny i Casademunt.»

El Sr. PRESIDENT: La Comissió accepta aquesta esmena.

El Sr. CANTURRI: La Comissió l'accepta.

El Sr. PRESIDENT: S'aprova l'esmena? (*Assentiment.*) Queda aprovada.

Hom va a procedir a donar compte de totes les esmenes i els senyors Diputats salvaran en tot cas l'equívoc que es pugui produir el fet d'haver canviat la denominació del que eren Centres Sanitaris nominals, per Centres Sanitaris numerats. Dongui's compte de la primera esmena.

(*Es dona lectura a l'esmena següent:*

«AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de proposar a la Cambra l'adopció de la següent esmena al Dictamen de la Comissió, Parlament de Sanitat i Assistència Social de 26 de juny del 1934, presentat al Projecte de Llei de Divisió Sanitària de Catalunya en son article únic apartat *Centre Sanitari de Reus*, consistent en afegir-hi sota l'epígraf.

Pobles de menys de 500 habitants, els següents, per ordre alfabètic que correspongui:

Forés; Les Piles; Llorac; Montbrió de la Marca; Rojals; Savallà; Senant, i Valclara.

Pobles de 500 a 999 habitants, afegir-hi per l'ordre que correspongui, els següents:

Conesa; La Riba; Passanant; Pira; Rocafort de Queralt; Vallfogona de Riucorp, i Vilavert.

Pobles de 1,000 a 2,999 habitants, afegir-hi igualment:

Barbarà; Blancafort; Morell; Sarral; Solivella, i Vimbodí.

Pobles de més de 3,000 habitants, afegir-hi igualment:

Esplugas de Francolí; Montblanc; Santa Coloma de Queralt, i Vilaseca de Solzina.

D'acord amb aquestes addicions es suprimiran aquests noms de pobles de tot altre apartat de la Llei.

Palau del Parlament, 3 de juliol del 1934. — Simó i Bofarull, Andreu, Fronjosà i Ruiz i Ponseti.»

El Sr. PRESIDENT: Aquesta esmena llegida fa referència al Centre Sanitari de Reus, que actualment és el Centre Sanitari número 9.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. LLORET: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó i Bofarull, primer signant de l'esmena.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Senyors Diputats: Crèiem nosaltres ahir, per versions que estimàvem ben assabentades i que podríem qualificar d'oficioses, que aquest dictamen es portaria a discussió de la Cambra després de les vacances estiuenques. (*La Comissió fa signes negatius.*) No, no; nosaltres, satisfets que es discuteixi avui; ho dic per justificar la manca de dades que tenia preparades per la discussió i que avui no he portat perquè no he cregut que s'anés a discutir. De totes maneres, encara conservo la me-

mòria suficient per a poder reproduir aquí verbalment, sense l'auxili dels papers, els principals arguments per defensar una esmena que es defensa per si sola; però hauria preferit servir-me de les dades complertes, als efectes de donar un estat parlamentari més ampli a la qüestió i per a donar satisfacció al país.

L'esmena aquesta no suposa altra cosa que establir l'agrupació de poblacions en quant al grup Sanitari, abans de Reus, avui número 9, que venia en el projecte del Govern. L'esmena no fa més que reintegrar dintre de l'àrea de la zona sanitària número 9 els pobles que en el dictamen s'havien substreït, però que estaven ja en el projecte del Govern que se'ns repartí fa uns mesos. Nosaltres — i celebro que la Comissió sigui també d'aquest parer, com la Cambra en darrer terme — entenem que estava ben feta la distribució geogràfica del projecte del Govern, i per això l'esmena tendeix a restablir-la. Perquè en la Llei de Bases d'organització Sanitària es diu ben clarament quines han d'ésser les directrius que informin la formació d'aquestes comarques sanitàries, que totes elles, qualsevol que sigui el caire d'especialitat tècnica que puguin tenir, es fonamenten en la major utilitat del servei; utilitat que, tractant-se dels serveis sanitaris — no em refereixo a eficàcia, perquè és de creure, i així ho crec jo, que tots els centres sanitaris, tant l'establiment destinat a prestar els serveis, com el material de què es disposi, com el personal adscrit a ell, serà igualment competent i igualment eficaç —; però aquests altres elements que depenen ja de la distribució geogràfica del país, no són més que la distància o mitjans de comunicació, elements aquests d'irradiar concèntricament i centrífuga, centrípetament i centrífuga, les dues funcions del nucli sanitari, que són: atraure els casos a tractar i irradiar l'acció profilàctica, higiènica i preventiva, la major seguretat de la qual és equivalent a la major proximitat. I els pobles aquests que nosaltres demanem en l'esmena que es reintegrin en el nucli de Reus, són els que estan en aquestes condicions. Fins passaria per alt un element de caràcter moral que nosaltres entenem d'una gran importància, que és la voluntat expressa de la majoria dels pobles que aquí esmentem, d'estar adscrits al Centre de Reus, voluntat expressa no d'avui, sinó de bastant abans — i crec que l'allusió serà prou clara —, bastant abans de les eleccions del Parlament de Catalunya, voluntat que consta al Govern, voluntat que consta a tots els representants de les comarques de Tarragona adscrits a determinada política en aquelles eleccions. Dic que això fóra cosa de poca importància, però també en té.

Però, a més, és que precisament aquesta preferència dels pobles de La Segarra de Tarragona i de la Conca de Barbarà, depèn d'aquest factor material de major eficàcia del servei, perquè se senten materialment més a prop del Centre de Reus, i van, com aquell qui diu, atrets a aquest Centre sota aquest aspecte sanitari, com se senten també atrets sota els altres múltiples aspectes de la vida de relació intercomarcal. Si anéssim a examinar amb el mapa quilomètric a la mà la distància,

tots aquests pobles de l'esmena estan, excepte un que és a un quilòmetre i mig menys, i un altre, que és Vilaseca, que són onze quilòmetres menys, tots els altres estan a nou quilòmetres per carretera menys distants de Reus que de Tarragona; per carretera, perquè tots ells tenen com a punt de convergència de les seves vies de comunicació, Montblanc.

I, dit sigui de pas, l'Ajuntament de Montblanc ens acaba d'encarregar als seus representants que sostinguem aquest criteri, per mitjà de l'amic Folch, doncs Montblanc és el centre de tots els pobles de la part alta de la conca de Barbarà i de La Segarra de Tarragona, i és el punt de confluència de totes les carreteres. També portava un mapa Michelin l'altre dia per si hi hagués algun dubte, avui no el porto. Montblanc, de Tarragona, per carretera, està nou quilòmetres més lluny que Reus; però hi ha un altre mitjà de comunicació que és la via ferrada, i la via ferrada entra a les comarques de Tarragona per Vimbodí, passa per Esplugu, passa per Montblanc i segueix cap a Reus. De manera que per la carretera es més curta la distància a Reus, i a més, hi ha aquesta via ferrada, que, per transports que no tinguin gran urgència, no diré que sigui més ràpida, però sí és incomparablement més econòmica, des del punt de vista de les despeses, que no pas el transport en vehicles de motor. Per aquestes raons, nosaltres estàvem disposats a sostenir el criteri del Govern en la formació del mapa de les comarques que havia portat aquí fa mesos i ens felicitarem que la Comissió i la Cambra el reintegrin a aquest dictamen en la forma que estava. La nostra esmena no es proposa altra cosa.

El Sr. CANTURRI: Demano per parlar.

El Sr. LLORET: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Ja comprendrà el senyor Lloret que havent demanat la paraula la Comissió, no té torn. Té la paraula la Comissió.

El Sr. CANTURRI: La Comissió ha escoltat detingudament la defensa que ha fet el senyor Simó de la seva esmena, i l'accepta perquè creu que això millorarà aquest Projecte.

Ens ha dit el senyor Simó que potser seria convenient d'ajornar aquesta discussió; però el senyor Conseller i el Govern han cregut convenient que abans de tancar el Parlament quedés aprovat aquest Projecte per tal com sense aquesta divisió quedaven paralitzades totes les Lleis de Sanitat que ha aprovat aquest Parlament, i a més, les corresponents partides dels pressupostos no es podrien aplicar si ara no aprovéssim aquesta Llei de divisió sanitària. I com les raons que acaba de donar-nos el senyor Simó ens han convençut, ja he manifestat que aquesta Comissió accepta l'esmena presentada.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Lloret.

El Sr. LLORET: Senyors Diputats: Jo no sé si serà un bon tros irregular que un individu de la Comissió que ha assistit a totes les reunions que s'han vingut celebrant en període de sessions i en període de tancament de Parlament, vingui avui a parlar precisament d'aquesta esmena que s'ha presentat i de la qual oficialment, com a individu de la Comissió, no en tinc cap notícia. Va

venir el Projecte del Govern i la Comissió de Sanitat es va reunir sota la presidència del nostre company Humbert Torres, amb assistència de la majoria dels seus components. Aquesta Comissió es va reunir diverses vegades, i per mitjà del Secretari de la Comissió, senyor Cunillera, a qui no veig avui aquí present, es va demanar a tots els Diputats si tenien alguna suggerència, alguna modificació, alguna petició a fer. Varen venir diverses peticions amb documentació condient a justificar les variacions que s'havien de fer i la Comissió, després de consultar els elements tècnics i després de consultar a l'honorable senyor Conseller de Sanitat, va emetre un dictamen.

Bé; doncs jo he de dir que des d'aquell moment jo no he sabut, no he tingut notícia de què es reunís la Comissió — al menys jo no he estat convocat — i, per tant, avui em trobo en una situació molt especial; la de què essent individu de la Comissió de Sanitat, no tinc coneixement d'aquestes esmenes que s'han presentat, perquè jo pogués fer dintre de la Comissió, com és natural, les reflexions que m'obligaven al menys a l'haver posat la meua signatura a un dictamen d'unanimitat, no ja de majoria. Jo crec que avui no s'ha reunit la Comissió i tinc notícies de què s'ha reunit aquí la Majoria. Però jo apello al testimoni de la Presidència si efectivament avui estava convocada la Comissió de Sanitat.

El Sr. PRESIDENT: Les Comissions funcionen autònomament i es reuneixen per convocatòria del seu president.

El Sr. LLORET: El que jo vull dir és que jo em trobo en una situació irregular, no vull pas dir que s'hi trobi la Presidència, me'n guardaré molt de dir-ho, perquè ja sé que la Presidència es troba sempre en una situació normal i regular. Els qui es troben en una situació irregular són, no solament aquest modest individu de la Comissió, sinó la Comissió sencera, que amb tot i figurar a l'ordre del dia la discussió d'aquest projecte no compta amb el seu President, ni ha vingut una convocatòria expressa per a discutir aquesta esmena, com ha vingut sempre que s'ha tractat de modificacions en el Projecte del Govern i com hauria de venir també quan es tracti de modificacions en el dictamen de la Comissió, encara amb més motiu.

Es això el que jo volia posar a la consideració de la Cambra. No vull entrar en aquest moment a discutir amb el meu estimat company senyor Simó i Bofarull; no vull fer més que plantejar aquesta situació anormal, en què em trobo; que aquesta situació antiparlamentària no pugui servir de precedent, perquè llavors molts dels individus que aquí no formen part d'una majoria o no tenim el tracte o consideració que poden tenir altres companys, tots molt respectables, ens trobaríem completament fora de lloc i impossibilitats de poder discutir.

Jo dic que aquesta esmena hauria d'ésser revisada per la Comissió; que la Comissió no s'ha reunit i que per tant la Comissió no pot emetre dictamen respecte d'aquesta esmena mentre no vingui el mitjà regular, que és la reunió expressa de la Comissió.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CANTURRI : Comprenc que el senyor Lloret estigui una mica estranyat del que ocorre. Li he de dir que ahir a darrera hora es va convocar urgentment la Comissió de Sanitat, davant del fet que l'honorable senyor Conseller de Sanitat, va manifestar el desig de què aquest projecte de Llei fos discutit l'abans possible. La Comissió es va convocar d'una manera urgent, i per això el senyor Lloret és possible que no hagi rebut la convocatòria a temps. Avui, abans de la sessió, ens hem reunit els que ens trobàvem al Parlament a primera hora, i hem parlat d'això i com que és un assumpte de no gran transcendència, ens hem posat molt aviat d'acord. Es cert que hi ha hagut, després una reunió de majoria, però la Comissió s'havia ja posat d'acord respecte aquesta esmena. Cregui el senyor Lloret que, sóc el primer en lamentar que no hagi pogut assistir a aquesta reunió de la Comissió, i els meus companys també ho lamenten ; però compregui la posició de la Comissió de Sanitat que ja ha acceptat l'esmena, i no pot quedar desautoritzada. Jo pregaria al senyor Lloret que es fes càrrec de les condicions especials que han concorregut en aquest cas, que perdoni aquesta omisió voluntària i que no prengui el fet com una desconsideració per part dels companys de la Comissió de Sanitat, perquè ja sap el senyor Lloret l'estima que ens mereix a tots. Espero que aquesta explicació li bastarà per a veure que s'ha obrat amb tota bona fe i que la Comissió no ha pretès prescindir del criteri i de l'assessorament d'una persona de la competència del molt estimat company senyor Lloret.

El Sr. LLORET : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Lloret.

El Sr. LLORET : Malgrat les manifestacions del senyor Canturri, que jo agraeixo moltíssim, més aviat pel seu caire de benevolença que per la raó de què estan assistides, jo he de tornar a repetir que em sembla irregular aquesta manera de reunir comissions, sobretot en assumptes que poden ésser de tota la urgència que es vulgui, però que sempre permeten almenys una satisfacció, un canvi d'impressions entre els individus que assisteixen diàriament a les sessions.

A més, és necessari que la Comissió es percati del treball que hem portat a terme tots els individus components de la mateixa, durant una pila de mesos, i en un moment determinat no desfici el que ha costat visites, reunions, consultes i comprovacions.

Jo sé que, naturalment des del punt de vista particular, mereixo la consideració de tots els companys, però com individu de la Comissió jo he de fer prevaler aquí els drets que tinc, no perquè jo sigui membre de la Comissió, sinó perquè s'han de restablir els bons costums parlamentaris, si és que s'han deixat al marge.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Lloret, aquí s'ha respectat sempre el Reglament de la Cambra, i no s'han abandonat mai els bons costums parlamentaris. Pot haver-se produït una petita confusió a la Comissió de Sanitat ; però el judici del senyor Lloret ja afectaria a la Presidència, i aquesta ha procurat complir sempre amb el seu deure.

El Sr. LLORET : Evidentment, i jo ja sé que no hauré d'esforçar-me molt per aconseguir que la Presidència compregui perfectament que jo no volia molestar a la Cambra ni a la Presidència.

El Sr. PRESIDENT : Tal vegada, senyor Lloret, si és que es vol fer càrrec d'aquesta esmena, podria deixar de discutir-se ara i seguir la discussió del dictamen. Així hi hauria ocasió de què hom li aportés totes aquelles dades que la V. S. necessita.

El Sr. LLORET : D'acord, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Queda en suspens la discussió de l'esmena al Centre número 11 i pot seguir la discussió del dictamen.

El Sr. RUIZ I PONSETI : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Es per a tractar d'aquest assumpte ?

El Sr. RUIZ I PONSETI : Es per a fer unes manifestacions en nom de la Minoria sobre el fet de què figurin les signatures del company Fronjosà i meva en aquesta esmena del senyor Simó i Bofarull.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI : En primer terme he de fer constar que la Minoria d'Unió Socialista, directament, per algun dels seus membres, no està representada dintre de la Comissió de Sanitat. Per raons de mecànica parlamentària i perquè el senyor Lloret, formant una minoria unipersonal, no pot tenir representació dintre de la Comissió està adscrit a la nostra Minoria, i això fa que en el repartiment de Comissions li hagi tocat al senyor Lloret el formar part de la Comissió de Sanitat en nom de la Minoria d'Unió Socialista de Catalunya. Això vol dir que en tots els moments, els punts de vista que defensí el senyor Lloret, no poden portar allà la nostra representació ideològica, sinó que només és filla d'aquest fet de la mecànica parlamentària.

El Sr. PRESIDENT : Als efectes reglamentaris, naturalment.

El Sr. RUIZ I PONSETI : En canvi, sí que ha de portar la nostra representació des del punt de vista parlamentari, i la qüestió que suscitava el senyor Lloret...

El Sr. PRESIDENT : Ja està clos l'incident, i jo li prego que no el reproduïxi un cop explicada la situació. L'ha clos la Presidència d'acord amb la Cambra i amb el senyor Lloret, i reproduir-lo potser sí que fóra antiparlamentari i fins potser antireglamentari, puix que llavors sí que cauríem en aquells mals costums als quals volia alludir el senyor Lloret.

El Sr. RUIZ I PONSETI : Em rendeixo als advertiments de la Presidència i en qualsevol altre moment tindrè ocasió de fer les manifestacions que anava a fer ara respecte a la marxa de les Comissions.

El Sr. PRESIDENT : Per altra banda, la Presidència sempre emparà tots els senyors Diputats en el seu dret.

El Sr. RUIZ I PONSETI : Respecte al cas de què les signatures nostres figurin en l'esmena presentada pels senyors Simó i Bofarull i Andreu,

tampoc vol això representar una adhesió absoluta nostra a aquesta esmena, sinó un suport donat als companys perquè tinguin nombre de signatures suficient per a presentar la seva esmena. No té altre sentit, perquè les raons tècniques que hi puguin haver perquè Barbaà sigui de Reus o de Tarragona, nosaltres no les coneixem, i el mateix diria de qualsevol dels altres pobles que hi figuren. Suposem, per les explicacions que ha donat el senyor Simó i Bofarull, que la raó està de la seva part. Ha adduït xifres concretes i quilometratges marcats sobre el mapa, que nosaltres no hem tingut ocasió de controlar, però que creiem per la seva paraula, i en principi estem completament d'acord. Però això no vol dir que la nostra signatura representi una posició concreta al costat de l'esmena, perquè, com dic, l'hem signat només que als efectes de la presentació de la mateixa.

El Sr. PRESIDENT : Hi ha unes altres esmenes al dictamen.

(El senyor Secretari llegeix les esmenes següents :

«Que el poble de Castelladral, inscrit al Centre Sanitari n.º 2, sigui inscrit al Centre Sanitari de Manresa, n.º 8.

Palau del Parlament, 6 de juliol del 1934. — Sellés, Armendares, Riera, Dot i Cerezo.»

«Que els pobles Torroella de Montgrí, Ullà, Jafre, Colomers, Verges, Sant Jordi Desvalls, inscrits al Centre Sanitari n.º 3, formin part del Centre Sanitari de Girona, n.º 4.»

Palau del Parlament, 6 de juliol del 1934. — Cerezo, Fàbrega, Bancells, Dot i Casademunt.»

«Que les poblacions Agramunt, Mongai, Cubells, Puigvert d'Agramunt, Preixens, Donzell i Sentiu de Ció, inscrits al Centre Sanitari n.º 13, passin a ésser inscrits al n.º 7.

Que els pobles Agramunt i Camarasa, del Centre Sanitari n.º 16, passin al n.º 7.

Que Alòs de Balaguer i Vilanova de Meià, del Centre Sanitari n.º 16, passin al n.º 13.

Que el poble de Tuxent, del Centre Sanitari número 13, passi al n.º 12.

Palau del Parlament, 6 de juliol del 1934. — Sauret, Companys (J.), Riera, Mora i Espanya.»

(Les esmenes llegides són acceptades per la Comissió i aprovades per la Cambra.)

El Sr. PRESIDENT : Acceptades ja les esmenes que fan referència a diversos Centres sanitaris, va a sotmetre's a l'aprovació de la Cambra la composició dels Centres, tal com figura en el dictamen, modificat per les esmenes acabades d'aprovar.

(S'aproven sense discussió els Centres Sanitaris n.º 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10.)

El Sr. PRESIDENT : Resta en suspens el Centre sanitari de Reus, que actualment és el Centre sanitari n.º 11, en virtut de la modificació de denominació. Si el senyor Lloret vol, pot fer les manifestacions pertinents avui, o sinó li reservaré l'ús de la paraula per al proper dimarts.

El Sr. LLORET : Jo no m'oposo a què sigui avui mateix.

El Sr. PRESIDENT : Com vulgui la V. S. La Presidència, si la V. S. ho creu oportú, li reservarà l'ús de la paraula per dimarts.

El Sr. LLORET : Jo desitjaria que es reunís un moment la Comissió i avui mateix poguéssim discutir aquesta qüestió.

El Sr. PRESIDENT : Resta en suspens la discussió referent al Centre sanitari de Reus.

(Són aprovats sense discussió els Centres Sanitaris n.º 12 i 13.)

El Sr. PRESIDENT : Centre sanitari n.º 14, de Tarragona.

El Sr. LLORET : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Lloret.

El Sr. LLORET : Respecte d'aquest Centre sanitari de Tarragona reproduceixo les mateixes observacions que he fet en tractar-se del de Reus.

El Sr. PRESIDENT : Resta en suspens la discussió del Centre sanitari de Tarragona.

(Són aprovats sense discussió els Centres Sanitaris n.º 15, 16, 17 i 18.)

El Sr. PRESIDENT : Si no hi té inconvenient, la Comissió de Sanitat pot passar a reunir-se per a tractar dels Centres sanitaris la discussió dels quals ha restat ajornada.

Se suspèn aquest debat.

Continuació de la discussió del Dictamen de la Comissió sobre diversos articles de la segona part del Projecte de Llei Municipal de Catalunya (arts. 209 a 244)

El Sr. PRESIDENT : En la discussió d'ahir, no es posà el debat una part de l'article transitori primer, la part que es refereix a la tercera categoria. El senyor Secretari donarà lectura a la seva redacció definitiva per tal que la Cambra el discuteixi i l'aprovi o el rebutgi.

(El senyor Secretari en dona lectura :

«Redacció definitiva presentada per la Comissió al primer article transitori, últim paràgraf : Tercera categoria. — a) Els actuals Secretaris que per raó de la legislació precedent tenen dret a ocupar places d'aquesta categoria.

b) Els Oficials primers de Secretaria dels Municipis de més de 3,000 habitants que en el moment de la promulgació d'aquesta Llei portin més de vuit anys de serveis i demostrin llur competència en examen especial davant de l'Escola d'Administració Pública de la Generalitat.»

S'aprova sense discussió.)

Discussió del Dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei eximint d'impostos la Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu

(El senyor Secretari llegeix el dictamen.)

El Sr. PRESIDENT : La Comissió ha de fer alguna manifestació?

El Sr. SOLER I BRU : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Soler i Bru.

El Sr. SOLER I BRU : Per a dir exclusivament a la Cambra que es tracta, no de subsanar un oblit, que no es va tenir, sinó de posar les coses al seu lloc. Quan es va fer la Llei de Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu, presentada pel

nostre estimat amic, aleshores Conseller d'Economia i Agricultura, senyor Pere Mies, no es va poder fer constar el que en aquest dictamen es diu, per la raó que encara no s'havien fet les altres lleis relatives a la Cooperació, on es fa constar una sèrie d'exempcions. En virtut d'això, era obligada la presentació d'aquest Projecte de Llei. La Comissió està completament d'acord amb el Projecte de Llei de l'actual senyor Conseller d'Economia i Agricultura i l'eleva a dictamen, demanant a la Cambra que l'aprovi.

El Sr. PRESIDENT: No hi ha cap senyor Diputat que hagi demanat la paraula sobre la totalitat. Va a discutir-se l'articulat.

Article únic. No hi ha cap vot particular ni cap esmena. S'aprova? (*Assentiment.*) Resta aprovat. El Projecte de Llei resta pendent d'aprovació definitiva.

Votació definitiva de la Llei referent a l'organització de la Comissaria General d'Ordre Públic

El Sr. PRESIDENT: Restava pendent de redacció i de votació definitiva el Projecte de Llei referent a l'organització de la Comissaria General d'Ordre Públic.

(*El senyor Secretari el llegeix en la seva redacció definitiva.*)

El Sr. PRESIDENT: S'aprova en votació ordinària? (*Assentiment.*) Resta aprovat. I essent evident que hi ha el quòrum reglamentari, la Llei ha estat definitivament aprovada.

(*El text d'aquesta Llei es publica, com a anex, a aquest DIARI DE SESSIONS.*)

Lectura del Dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei referent a l'aprovació de la Carta Municipal formulada per l'Ajuntament d'Ossó de Ció (Lleida)

(*El senyor Secretari llegeix el següent:*)

«DICTAMEN

Reunida la Comissió Permanent de Governació sota la presidència del senyor Pere Mestres i Albet, amb assistència dels Vocals, senyors Arnau, Espanya, Fontbernat, Folc i Rouret i actuant de Secretari el senyor Joaquim Bilbeny i Bosc, per tal de dictaminar sobre el Projecte de Llei referent a l'aprovació de la Carta Municipal formulada per l'Ajuntament d'Ossó de Ció (Lleida), acorda, per majoria de vots, de sotmetre a l'aprovació de la Cambra el següent

PROJECTE DE LLEI

Article 1.er Es aprovada la Carta Municipal de l'Ajuntament d'Ossó de Ció (Lleida) el text de la qual és transcrit com anex a aquesta Llei.

Article 2.ª El Conseller de Governació adoptarà les disposicions necessàries per al compliment de la present Llei.

Anex

a què fa referència el precedent Projecte de Llei

Article 1.er En harmonia a la facultat que concedeix a les Juntes Generals del Repartiment el primer paràgraf de l'art. 503 de l'Estatut Municipal, la Comissió d'Hisenda Municipal podrà estimar, en xifra que consideri justa, la quota que hagin de satisfer a l'Ajuntament els contribuents residents i els hisendats forasters pels béns que tinguin i productes de qualsevulla naturalesa que obtinguin en aquest terme, fixant, en cada cas, la base que hagi de regular l'exacció i liquidació impositiva que al seu entendre hagi d'aprovar l'Ajuntament, prèvia consignació en pressupostos.

Article 2.ª La proposta d'imposició d'ingressos, es farà extensiva a tots els preceptes pressupostats, inclús el Repartiment d'utilitats. Per a la pràctica de fixació de quotes del Repartiment d'utilitats serà requisit necessari el que, per qualsevulla causa, la Junta no tingui fet el respectiu document cobradori dintre del segon mes del primer trimestre de l'exercici en vigència.

Article 3.er El contribuent disconforme amb la quota municipal que se li assenyali, en impugnar-la tindrà que adjuntar, al seu recurs, declaració dels elements tributables que li afectin, a la vegada que els demés documents de prova que puguin corroborar la certesa de l'extrem allegat (títols de propietat, rebuts de contribució, contractes d'arrendament, certificació d'inscripció en el Registre de la Propietat dels esmentats títols o contractes, etc.) i, en el seu escrit, prestarà la seva conformitat a què s'inspeccioni pels tècnics del Fisc la pressumpció irregularitat tributària a què pugui donar lloc la desestimació de la seva apel·lació.

Article 4.er La facultat de proposta d'imposició que es concedeix a la Comissió d'Hisenda municipal, no tindrà més limitació que la de no poder rebassar els següents tipus impositius:

- Imposició sobre els fruits de la terra. El 5 per 100 del seu valor.
- Imposició sobre el capital. L'1 per 100 sobre les finques rústiques; el 2 per 1,000 sobre el valor de les finques urbanes, i el 3 per 1,000 sobre el valor dels béns industrials.
- Imposició sobre la renda. El 20 per 100 de l'íntegre que obtinguin els perceptors.
- Imposició sobre quotes Tresor o de la Generalitat de Catalunya.

Conceptes	Tipus
Rústica	100 per 100
Urbana	150 per 100
Industrial tarifa 1. ^a	150 per 100
Industrial tarifa 2. ^a	125 per 100
Industrial tarifa 3. ^a	200 per 100
Industrial tarifa 4. ^a	100 per 100
Utilitats tarifa 1. ^a	100 per 100
Utilitats tarifa 2. ^a	200 per 100
Utilitats tarifa 3. ^a	150 per 100
Demés conceptes tributaris	100 per 100

Article 5.er Indistintament, es podrà aplicar a les anteriors disposicions la que es consideri més beneficiosa per a l'erari municipal.

Article 6.º També estarà facultada la Comissió d'Hisenda per a fixar quotes l'exclusiva inversió de la qual serà per atendre serveis d'inspecció municipal d'higiene, millors locals o obres públiques, en especial les de salubritat (contribucions especials), cultura i beneficència, aplicant a les mateixes, si ho estima encertat, la prestació personal. Per igual fixarà quotes de caràcter no fiscal, per a desterrar males costums. A dites imposicions serà d'abonament l'import de les herbes que els particulars cedeixin a l'Ajuntament.

Article 7.º En totes les obres que es realitzin per conseqüència de l'art. 6.º podran els contribuents afectats intervenir en els contractes per a la seva execució amb veu i vot, en una representació de tres Vocals. Aquestes obres tindrà la facultat l'Ajuntament de realitzar-les per administració directa, i si hi hagués necessitat de realitzar expropiacions, l'acord de la seva execució portarà adjunta la declaració d'utilitat pública de les obres que compregui i la necessitat d'ocupació material immediata dels terrenys o edificis que per a les mateixes es facin indispensables, sense altra limitació que la del dipòsit previ del valor de tasació.

Article 8.º Les imposicions proposades per la Comissió d'Hisenda Municipal, notificades als contribuents mitjançant pregó, edicte al *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya* o per cèdula individual, haurà l'Alcalde de posar-les en immediata execució, transcorregut el termini de vuit dies, dintre del qual els interessats podran impugnar-les davant l'Ajuntament. Aquest les acceptarà o rectificarà, segons estimi just i legal.

Article 9.º El recurs no paraitzarà la cobrança, i contra el fall que prengui el Municipi, hi cabrà apel·lació contenciosa, en la forma i terminis que regula la Llei. No obstant es podrà suspendre el procediment d'apremi si el contribuent diposita a Caixes municipals l'import de la quota apel·lada, a resultes del que en definitiva es falli en el seu recurs.

Article 10. Es podran declarar exempts de tributació tots els contribuents que per aplicació de les precedents normes hagin de satisfer una quota anual no superior a 12 pessetes.

Article 11. En cas d'arrendament de les herbes del terme municipal o de qualsevulla de les Entitats menors, l'Ajuntament regularà les condicions en què es podrà fer el trànsit del bestiar pel terme, que l'Alcalde donarà a conèixer per Ban i Edicte als llocs de costum, i la Comissió d'Hisenda fixarà una taxa en concepte de guarderia rural que no podrà en cap cas rebassar el límit de 1'50 ptes. mensuals per cap de bestiar de llana, taxa que afectarà únicament al propietari o propietaris de les herbes no cedides a l'Ajuntament o les Junes de les Entitats Locals Menors.

Article 12. Les prevencions dels anteriors articles podran fer efectives per serveis i obres peculiars i d'exclusiu benefici del veïnat els pobles d'Ossó de Ció, Bellver d'Ossó, Castellnou d'Ossó i Montfalcó d'Ossó, quals residents i contribuents del terme de la jurisdicció d'aquestes Entitats menors seran els únics obligats a respondre i satisfer les despeses que en tal sentit es facin.

Article 13. Aquesta Carta municipal haurà de regir per dos anys prorrogables per altres dos.

Palau del Parlament, 6 de juliol del 1934. — El President, Pere Mestres. — El Secretari, Joaquim Bilbeny.»

El Sr. PRESIDENT: Es suspèn la sessió per menys d'un quart d'hora.

(Són les set i tretze minuts. Es reprèn la sessió a les set i dinou minuts, sota la Presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas. Al banc roig hi ha els honorables Consellers de Sanitat i Assistència Social, l'interí de Governació, de Cultura i d'Economia i Agricultura.)

Represa de la discussió del Dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei de divisió Sanitària de Catalunya

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CANTURRI: La Comissió, després d'haver-se reunit ha acordat acceptar l'esmena del senyor Simó i Bofarull.

El Sr. LLORET: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Lloret té la paraula.

El Sr. LLORET: Senyors Diputats: He de combatre, molt breument, aquesta esmena. Indubtablement, haurà produït no solament pels seus vots sinó per la brillant forma que s'ha exposat aquí, hauran produït, dic, molt d'efecte les consideracions del meu company senyor Simó i Bofarull, però he de dir que, respecte de la divisió de nuclis sanitaris de les antigues comarques tarraconines, la Comissió havia tingut un criteri ajustat a la realitat i a l'eficiència dels serveis. Nosaltres havíem adoptat el sistema de fer tres nuclis sanitaris en aquelles comarques: Tortosa, Reus i Tarragona, mirant, no solament el quilometratge de ferrocarril que per molts casos i especialment pels d'urgència no compten avui dia, sinó la forma com es desenrotllen els serveis per carretera, que són els moderns i els que avui compten més.

El servei sanitari és un servei d'urgència i no pot estar subjecte a uns horaris de ferrocarril. Ha de tenir medis de comunicació que serveixin perquè l'eficiència del servei sigui cada dia més intensa i de millors resultats.

Doncs bé, aquests tres nuclis que nosaltres a la Comissió havíem acceptat per aquelles Comarques, representaven un contingent de 110,000 habitants per l'un, 115,000 habitants per l'altre i 117,000 habitants per la tercera. Avui, en la forma que s'estableix en els nuclis sanitaris, hi ha una veritable desproporció, una desproporció que resulta de què un nucli sanitari, el de Tarragona, és gairebé la meitat del de Reus, sense que això vulgui dir que ni Reus ni Tarragona no deixin de tenir la importància que tenen.

He de fer constar, també, que no s'ha tingut en compte que funciona ja a Tarragona un Institut Municipal d'Higiene i que el nucli sanitari d'allà és possible que es posi en marxa quan l'honorable senyor Conseller de Sanitat vulgui, perquè té, en el que fa referència a l'organització ad-

ministrativa com a la qüestió tècnica, de laboratori, mitjans per a poder-lo posar immediatament en marxa, i aleshores tindrem que estan adscrit al nucli sanitari de Tarragona les comarques de Montblanc i de Valls, indubtablement servides directament per línies d'autòmnibus, cosa que podria fer que, els serveis tinguessin allà més eficiència que no la tindria en altres llocs.

Jo sento haver de molestar l'atenció de la Cambra per bé que procuraré molestar-la el menys possible. He de dir que tractant-se, no d'interessos, sinó de l'efectivitat de serveis — i d'això tractem ara aquí —, cal que tinguem més compte en atendre les reclamacions que se'ns presentin; i ho he de dir així, perquè jo sóc poc partidari de coses que no tinguin més que un burocratisme com a fonament.

Jo, d'això no en faré una qüestió tancada, però sí que he de dir que he sofert un desengany en portar-se aquesta qüestió en la forma que aquí ha estat portada.

El Sr. CANTURRI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CANTURRI: La Comissió ha escoltat amb molt de gust les manifestacions del senyor Lloret, però lamenta no poder-lo complaure en aquesta ocasió, havent-se ja manifestat en el si de la Comissió les raons que han portat a la Majoria de la Comissió a no acceptar les suggerències del senyor Lloret. Em ratifico, doncs, en allò manifestat anteriorment en contestar el senyor Simó i Bofarull i en què la Comissió accepta l'esmena presentada pel dit senyor Simó i Bofarull que afecta la composició dels Centres Sanitaris números 11 i 14.

El Sr. PRESIDENT: Va a procedir-se a la votació de la composició dels Centres 11 i 14.

El Sr. GALÉS: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Galés.

El Sr. GALÉS: Per a explicar el meu vot, que en aquest cas ha d'ésser negatiu, respecte de l'esmena.

Totes les raons que jo podria exposar aquí per a posar de manifest el meu criteri, haurien de coincidir amb l'exposat pel senyor Lloret, Diputat d'aquesta Cambra. Jo no faria més que repetir els seus arguments i, per tant, únicament desitjo fer constar que si els ànims fossin enterament desapassionats, a la sola vista dels mapes i lectura de les estadístiques de com queda la divisió de les ex-comarques tarragonines, dividides avui en aquestes tres zones sanitàries, ens haurien de conduir al convenciment i a l'evidència de què hi ha una desproporció en l'extensió territorial, en les distàncies dels nuclis, en la quantitat d'habitants que queden subjectes a cada una de les inspeccions o Centres, i ens donaria a entendre l'única solució d'aquesta qüestió, que hauria estat la creació d'un altre Centre que hagués pogut tenir el seu nucli per atendre a les terres altes de Gadesa i les terres de l'Ebre. Potser aquesta hauria estat una solució impossible ara de cara al Pressupost, en vista dels mitjans limitats que existeixen, però en definitiva la solució hauria estat que en lloc de tres n'hi haguessin ha-

gut quatre, perquè del contrari es dona el cas de què hi hagi un poble que estigui a 90 quilòmetres de distància del seu Centre Sanitari.

El Sr. PRESIDENT: S'aprova aquest article? (*Dissentiment dels senyors Lloret i Galés; assentiment en els altres escons.*) Resten aprovats aquests articles d'acord amb l'esmena acceptada, amb els vots en contra dels senyors Galés i Lloret.

Resta pendent de votació definitiva el dictamen.

(*Entra l'honorable senyor Conseller de Justícia i Dret.*)

Lectura d'un Dictamen de la Comissió de Governació autoritzant la lectura a la Cambra d'una Proposició de Llei proposant modificar els articles 51, 60, 67, 117, 140, 144, 174, 176 i 177 de la Llei Municipal de Catalunya

(*El senyor Secretari dóna lectura al següent:*)

«DICTAMEN

Reunida la Comissió Permanent de Governació sota la presidència del senyor Pere Mestres i Albet i actuant de Secretari el senyor Joaquim Bilbeny i Bosc, ha procedit a estudiar la proposició de Llei que amb data d'avui han presentat a la Cambra els senyors Joan B. Soler i Bru, Tauler, Colldeforns, Guinart i Serra i Hünter, proposant modificar els arts. 51, 60, 67, 117, 140, 144, 174, 176 i 177 de la Llei Municipal de Catalunya, acordant l'autorització de la lectura a la Cambra.

Palau del Parlament, 6 de juliol del 1934. — El President, Pere Mestres. — El Secretari, Joaquim Bilbeny.»

(*Immediatament, el senyor Secretari, llegeix la següent Proposició de Llei:*)

«AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Els Diputats que sotasignen, convençuts per llur experiència de la vida municipal, així com pels informes directes que els han fornint regidors i funcionaris, tenen l'honor de sotmetre a la deliberació de la Cambra la següent

PROPOSICIÓ DE LLEI

Són modificats en la següent forma els articles que s'esmenten de la Llei municipal:

Article 51. Quedarà redactat així:

«El càrrec de Conseller municipal és obligatori i no comporta retribució de cap mena, excepció feta del Municipi de Barcelona on podrà ésser retribuit a facultat de l'Ajuntament.»

Article 60. L'últim paràgraf d'aquest article quedarà redactat així:

«L'Ajuntament de Barcelona podrà elegir President de l'Assemblea municipal plenària. L'elecció es farà en la mateixa forma que s'efectua la d'Alcalde.»

Article 67. Afegir-hi un paràgraf final que digui :

«Unicament quan la convocatòria de sessions extraordinàries sigui motivada per qüestions de reconeguda urgència, a justificar en començar la pròpia sessió, el termini entre la convocatòria i la celebració podrà reduir-se a vint-i-quatre hores. Si la urgència adquirís el caràcter de perill o de calamitat pública el terme quedarà limitat al mínim de temps necessari perquè els Consellers puguin assistir a la sessió.

En totes les sessions d'aquesta naturalesa no podran tractar-se altres afers que els que justifiquin la urgència.»

Article 117. S'afegirà al final :

«Podrà reduir-se el terme entre la convocatòria i la celebració de les sessions únicament en casos de perill i de calamitats públiques o en presència de qüestions d'extremada urgència. Els Consellers hauran d'estar convocats amb el temps necessari per a poder-hi assistir.

Aquestes sessions quedaran limitades a tractar estrictament dels objectes que justifiquin la urgència.»

Article 140. Suprimir les paraules : «... i acords relatius a llur execució.»

Article 144. Quedarà redactat així :

«Serà atribució de la Comissió de Govern el que es refereix al nomenament de personal interí. Així també la imposició de sancions als funcionaris, excepció feta de les que corresponen a l'Ajuntament segons els arts. 226 i 243 i sense perjudici de les facultats que atorga a l'Alcalde l'article 75.»

Article 174. Les subhastes o concursos seran autoritzats normalment pel Secretari de la Corporació municipal qui en donarà fe. Podrà fer l'autorització un Notari sempre que l'Ajuntament ho consideri convenient.

Article 176. Suprimir del primer paràgraf les paraules : «... o efectuar-se per administració.»

Que l'extrem tercer passi a ésser quart, i el quart a cinquè, i posar-hi un extrem tercer que digui :

«Tercer. — El que no sigui possible la concurrència per versar sobre efectes o matèries objecte de propietat industrial o sobre coses de les quals no hi hagi més que un sol productor o posseïdor.»

Article 177. Afegir-hi al final i seguit el següent : «... llevat en els casos de l'apartat primer de l'art. 176.»

Palau del Parlament, 6 de juliol del 1934. — Soler i Bru, Tauler, Colldeforns, Guinart, Serra i Hunter.»

(Passa a la Comissió.)

ORDRE DEL DIA

per a la sessió de dimarts

1. Precs i preguntes.
2. Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió, sobre el Projecte de Llei relatiu a la creació d'una taxa sobre el còsum i serveis d'hostalatge i restaurant.
3. Discussió del dictamen de la Comissió, sobre el Projecte de Llei referent a l'aprovació de la Carta Municipal formulada per l'Ajuntament d'Ossó de Ció (Lleida).
4. Votació definitiva dels articles 209 a 243 i els transitoris corresponents de la Llei Municipal de Catalunya.
5. Votació definitiva de la Llei de Divisió Sanitària de Catalunya.
6. Votació definitiva de la Llei eximint d'impostos la Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu. (S'aixeca la sessió a dos quarts de vuit de la vetlla.)

PARLAMENT DE CATALUNYA

L L E I

d'organització de la Comissaria General d'Ordre Públic de Catalunya

Art. 1.º Sota la dependència del Conseller de Governació, la Comissaria general d'Ordre Públic de Catalunya és l'organisme que té cura dels serveis d'ordre interior del territori català, i resten adscrits a la dita Comissaria general el Cos d'Investigació i Vigilància, les forces de la Guàrdia civil al servei de la Generalitat, les Esquadres de Catalunya, el Cos de Seguretat de Catalunya, el Parc Mòbil de la Generalitat i els Sometents armats de Catalunya.

La prestació dels serveis d'Ordre Públic per les esmentades forces i Cossos, serà d'acord amb el que prescriuen l'Estatut i normes de traspàs de Serveis.

Art. 2.º A més de l'organització peculiar de cadascun dels Cossos que depenen de la Comissaria general d'Ordre Públic, s'estableix afecte a la dita Comissaria, una plantilla tècnico-administrativa amb personal burocràtic especialitzat, apart completament del que integri els

Cossos esmentats. El nomenament del dit personal es farà sempre per concurs-oposició.

Art. 3.º El personal nomenat serà equiparat en drets i deures al personal administratiu de la Generalitat de Catalunya, en el ben entès, però, que la jornada de treball serà de vuit hores ampliables sempre que les circumstàncies ho requereixin, a judici del Comissari.

El Comissari general d'Ordre Públic, podrà investir els funcionaris de la Comissaria, del caràcter d'Agents auxiliars de l'Autoritat i utilitzar-los com a tals quan així ho cregui convenient.

A tots els efectes del servei i de la seva disciplina, els funcionaris que integrin la plantilla de la Comissaria general, quedaran subjectes als Reglaments, deures, obligacions i disciplina, que siguin vigents en relació al Cos d'Investigació i Vigilància de la Generalitat.

Art. 4.º La plantilla del personal tècnico-administratiu de la Comissaria general d'Ordre Públic, serà la que correspongui a la seva estructuració i organització; s'entendrà que aquest personal ha d'ésser completament distint del que presta serveis als diversos Cossos de Vigilància i Ordre Públic. La seva dotació serà la que fixi el Pressupost.

Article: addicionals

Primer. — El Consell Executiu, a proposta del Conseller de Governació, dictarà les disposicions pertinents per a l'execució d'aquesta Llei.

Segon. — Els preceptes d'aquesta Llei entraran en vigor l'endemà de la seva publicació al *Butlletí Oficial de la Generalitat*.

Palau del Parlament, 6 de juliol del 1934.

